

"И ще му се поклонят всички, които живеят на земята..."



Набемус Парат, с други думи имаме папа, но

# КАКВО ДА ОЧАКВАМЕ ОТ НОВИЯ ПАПА

Продължава от стр. 1

## Католиците

Католическите движения за защита на живота приветстват избирането му, докато настроените за генерални промени в църквата не са доволни от избора на папа "хардлайнер". От *The Women's Ordination Conference*, феминистка католическа организация, работеща за ръкополагането на жени, го нарекоха "разделител". Националната коалиция на американските монахини каза, че той е "суров в позицията си като глава на Съвета за доктрината на вярата, смълчаващ и изключващ теолози, свещеници и монахини, които смята за неортодоксални", а хомосексуалните организации считат избирането му за нещастие.

## Протестантите

Голяма част от протестантските среди остават верни на произхода си, сочейки, както Лутер, папската институция като небиблейска. "Благодарение на утвърждаването на човешкото достоинство и обективността на истината от страна на предишния папа евангелистите трябва да се чувстват облекчени да видят като негов наследник ревностен защитник на свещеността на човешкия живот, брака и посвещението на истината - пи са Алберт Мьолер, президент на Южната баптистка теологическа семинария. - Но консерватизмът, който кара папата да защитава историческите католически позиции за аборт, евтаназията и т. н., върви ръка за ръка със защитата на папството, авторитета на длъжността и останалите католически доктрини."

"В своите трудове - продължава Мьолер, - Рацингер е показал ясно и

дълбоко познаване на вярванията на евангелистите. Но това не означава, че по някакъв начин им симпатизира. Едно от странните измерения на цялата картина е фактът, че въпреки това евангелистите ще споделят много общи полета с този папа."

"Независимо от основните теологически разлики, евангелските християни и папа Бенедикт XVI споделят области на общ интерес" - писа Волфганг Полцер от *Assist News*

вищата за оправдание чрез вяра, прокара разделение между протестанти и католици по време на Реформацията. Всъщност ние се питаме дойде ли времето да се изпълнят събитията от пророческите библейски книги Даниил и Откровение, за които като църква предупреждаваме вече 161 години. Официален църковен коментар не последва веднага поради редица разбираеми причини. Но някои от нас

ме в онова, което се осъществява пред очите ни (Европейския съюз). Бъркаме ли някъде? Лансират

ния, удовлетворяващи както настоящия ход на събитията, така и традиционните адвентни схващания от

нието на една личност и една институция. Никъде зад тях не се вижда Христос. Нямахме насока, заведем при Бога, а се гледаше към човек, църква и земно обединение. При всичките си положителни прояви, папата не е мръднал нито на крачка от претенциите си за абсолютна непогрешимост. На погребението на Йоан Павел II стана най-великото събитие в днешно време, което определя всички следващи събития - 200 държавни ръководители, някои от които враждуващи, заедно се поклониха и се мо-



От 1981 г. непосредствено до избирането си за глава на католическата църква кардинал Рацингер е перфект на Конгрегацията за доктрините на вярата - институция, която до началото на XX в. е известна като "Светата инквизиция". По понятни причини бившият перфект понякога е бил наричан "Великият инквизитор". Естествено днешната католическа църква, която по времето на Йоан Павел II се избви за стореното през средните векове, е изоставила методите на инквизицията.

*Service*. Евангелска преса побърза да изтъкне общите позиции по въпроси като аборт, хомосексуализма, постмодерния релативизъм (възглед, според който няма абсолютна истина - Рацингер говори за това пред кардиналите два дни преди избирането му) и християнския либерализъм.

## Адвентистите

Всички адвентисти следяхме събитията отблизо, защото във въпроса: "Какво да очакваме от новия папа?" влагаме повече от разликата в стано-

са объркани от хода на събитията, който противоречи на очакванията ни - очакваме папството да се превърне в преследваща религиозна свобода институция, но от Втория ватикански събор насам то следва линия на подчертана толерантност. Очакваме действия по налагането на почивния ден със законодателство - но неделните движения в САЩ сега не са по-силни, отколкото по времето на адвентните пионери. Следим за обединение (икуменизъм) там, където то все още не е в силата си, а отказваме да повярва-



Поклонящите се пред папския престол 21 души са новоназначени свещеници. Те приеха религиозния си сан лично от папа Бенедикт XVI по време на тържествена литургия в базиликата "Св. Петър".

се главно три отговора.

Първият от тях е категорично не - всяко днес носи своето утре, а всяко утре - очакваните събития. Макар да изглежда, че "махалото" е отишло в

носно събитията преди Второто пришествие.

За многомилионната истерия около смъртта на папа Йоан Павел II, завършила с най-голямото погребение на човек в историята - едно от най-големите религиозни събирания и едно от най-големи-

лиха за папата. Целият свят показа, че той е голяма сила и е в състояние, при желание, да промени каквито и да било закони и правила."

"Не трябва да се оставяме да бъдем заблудени от общата еуфория - заключи пастор Фрикарт. - В този свят без ориентация ние трябва да отидем при Христос. Той е нашата ориентация, Той единствен има думи на вечен живот. Всяко поставяне на човек или институция над Него и Неговото Слово е погрешно. Само при Бога ние сме защитени."

Така че отговорът на очакванията на 13 милиона адвентисти се крие в самите тях. Поставени в положение на поливалентно разбиране, нека постъпим според примера на своите предшественици. Те не се отделиха и за момент от Библиите си, докато не получиха ясен отговор на своите въпроси. Днес от адвентистите, както и от всички християни, се изисква да мислят ясно, да анализират внимателно и да изучават собствените си Библии. Да се надяваме, че настоящето поколение е готово за тази задача.

Петя Накова

## ВЪЗГЛЕДИТЕ НА КАРДИНАЛ РАЦИНГЕР ЗА:

- комунизма: „един от позорите на нашето време“.
- хомосексуализма: „вътрешно морално зло“.
- рок-музиката: „израз на антирелигиозност“.
- абортите и евтаназията: „явен тежък грях“.
- клониранието: „по-опасно от оръжията за масово поразяване“.
- забраната на жени да стават свещеници: „необходима, за да се запази истинската доктрина, за да се опази тайнството на причастието, единството на църквата и съвестта на вярващите“.
- англиканството и протестанството: „неистински църкви“.

противоположната посока, настоящето време ни предлага достатъчно други изпълнени знамения, които подчертават правотата на ортодоксалната адвентна доктрина.

Вторият е да, защото не се взема предвид, че е възможно да има пророчества в Новия Завет, които да са условни, така както много от пророчествата в Стария Завет.

Третият отговор е и да, и не. Има търсещи хора, които представят с все по-голяма сила тълкува-

те събирания на държавни водачи - Улрих Фрикарт, председател на Евроафриканската дивизия на адвентната църква, каза по време на проповедта си в зала 3 на НДК: "Това е жива илюстрация на думите от Откровението на Йоан: "И цялата земя удивена отиде след звяра..." (13:3, Синодален превод). Хората са като хипнотизирани, казват, че очите на папата излъчват любов, че той е неустоим и т. н. По всякакъв начин се акцентира върху значе-